

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VIII. Robustiùs laicos ab electionibus Episcoporum removit Octava
Synodus, cuius ea de re canon extat in versione Anastasij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

rum, & clarissimorum virorum, & Episcoporum provinciae; quibus jus præcipuum competebat, quod ageretur de electione Metropolitanus. *Decreto factio à Clericis uniuscujusque metropolis, & possessoribus, atque clarissimis viris, super hac & à reverendissimis Episcopis provincie.*

In Actione xii. ejusdem Concilij, Stephanus Episcopus Ephesinus probare volens se canonicè vocatum esse ad metropolim Ephesinam, ait se à quadraginta Episcopis Asiae ordinatum fuisse cum decreto & consensu præcipiorum & clarissimorum civium urbis totiusque cleri. Me quadraginta Episcopi Asiani, suffragio clarissimorum & primatum, & totius reverendissimi cleri, & omnis civitatis ordinaverunt. Clerum & populum interfuisse electionibus Episcoporum, post tempora Concilij Nicen, probatur etiam ex Iustiniano; qui disertis verbis præcipit ut Episcopus eligatur per Clericos & primates episcopos; nō posse cuius futurus est Episcopus, & ut decretum ad Metropolitanum perferatur, ab eo examinandum. Ex hac lege colligitur genuinus sensus canonis

xiiii. Synodi Laodicenæ: *Quod non sit permittendum turbis electiones eorum facere qui sunt ad sacerdotium promovendi.* Lex enim conservans, secundum Canones, jus suffragii civibus honoratis, sive primatibus civitatis, ut illa loquitur, plane ostendit ab eo jure, vi canonis, excludi plebeculam. Prohibitio enim hæc non extenditur ad honoratos & ordinem, ut Latini vocant, vel, ut cum Græcis loquuntur, ad ἀριστούς, λογάρια, πρεσβύτερους; sed propter eos tantum lata est quos canon ille τοὺς ὄχλους nuncupat, quos vero Dionysius vertit turbas.

VII. Fatendum tamen est Græcis tandem placitum ut & ipsi magistratus à jure eligendorum Episcoporum arcerentur, quos à foliis provinciae Episcopis eligi satius esse existimarent. Ita vixum patribus Nicenæ Synodi secundæ: qui tamen ne hujus novæ institutionis autores esse viderentur, ejus originem prorsus importunè arcessunt à canone quarto Synodi Nicenæ I. prætextu quorundam verborum hujus canonis, quæ ambigua esse videntur. Decretum hoc prompta reverentia suscepere universæ Orientis Ecclesiæ. Hinc orta est hallucinatio Zonaræ, Balsamonis, & Marthai Blaßaris; qui seculi sui morem præ oculis habentes, secuti auctoritatem septima Synodi, crediderunt eadem ratione explicandum esse canonem Concilij primi Nicenæ. Atque id eò facilius sibi persuaserunt, quod existimaverint vocem ζεπονία, quæ in canone quarto Niceno habetur, accipi posse, quasi significet electionem, cùm eo sensu reperiat.

Tom. II.

tur apud Demosthenem & alios autores prophanos. Apud autores tamen ecclesiasticos vox illa semper significat ordinatum; quemadmodum à Frontone Duca adnotatum est in Notis ad opera Chrysostomi.

VIII. Laicos ab electionibus Episcoporum robustius removit Octava Synodus, secura exemplum Septimæ: cuius canon habetur in versione Anastasij Bibliothecarij, tametsi inter Græcos canones non repertitur. *Promotiones atque consecrations Episcoporum, concordans prioribus Conciliis, electione ac decreto Episcoporum collegij fieri sancta hec & universalis synodus definit & statuit; atque iure promulgat neminem laicorum Principum vel potentum sicut in serere electioni vel promotioni Patriarche, vel Metropolite, aut cuiuslibet Episcopi; ne videlicet inordinata hinc & incongrua fiat confusio, vel contentio; praesertim cum nullam in talibus potestatem quemquam potestati vorum vel ceterorum laicorum habere conveniat, sed potius silere, ac attendere sibi, usquequod regulariter à collegio ecclesiastico suscipiat finem electionis futuri Pontificis.*

X. Quod attinet ad Ecclesiæ Occidentis, diutius illa jus electionum permisere clero & laicos, atque ipsi etiam plebeculae, & ipsi etiam Gregorij VII. temporibus, id est, seculo undecimo; ut patet ex ejus epistolis. Sed fine seculi duodecimi, clerici & populus paulatim jus electionum transmisserunt ad Canonicos Ecclesiæ cathedralium; quos in eo jure confirmarunt Pontificum Romanorum varia & multiplices constitutiones, quæ habentur editæ in libris Decretalium, in Clementinis, & inter Extravagantes. Reges nihilominus Francorum privilegiis quibusdam fruebantur, sive integræ nominationis, sive necessitatibus obtinendi eorum consensum in personam electi. Populus enim diutius jus suum in Gallia retinuit quam alibi. Certè aeo D. Bernardi hoc est, duodecimo seculo, electiones Episcoporum Cabilonensis & Gebennensis factæ sunt cum consensu populi; tametsi apud Senones, & in aliis quibusdam Ecclesiis, eas clericus perageret cum consensu monachorum dioceseos.

X. Ex iis quæ suprà dicta sunt discimus canonem quartum Concilij Nicenæ primi non tribuere Episcopis jus electionis, sed consensus tantum aut confirmationis, & auctoritatem ordinationis.

Interpretationi huic meæ favet versio Dionysij Exigui, qui ζεπονία heic vertit ordinationem, non autem electionem, quam Concilium jam antea factam esse volebat juxta usum perpetuum Ecclesiæ: *Episcopum*

Z ij